

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511211845
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2511211845.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a členov senátu: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Martin Holíč v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: 1. F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N. XXXX/XX, A., 2. Z. O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N. XXXX/XX, A., 3. Y. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N. XXXX/XX, A., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Piešťany, deti rodičov, matky: V. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N. XXXX/XX, A., otec: G. W. C., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom J. V. G., A., SRN, zastúpený advokátkou Mgr. Martinou Masárovou, so sídlom Záhradná 2B, Piešťany, o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 12P/64/2011-281 zo dňa 24. októbra 2013, v časti o platenie výživného a zročného výživného, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd schválil rodičovskú dohodu týkajúcu sa úpravy styku otca s maloletými deťmi a zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otec sa s matkou dohodol, že je oprávnený stykať sa s maloletými deťmi každý párný týždeň od piatka 16:00 hod. do nedele 17:00 hod., každý nepárny týždeň v utorok od 17:00 hod. do 19:00 hod., počas vianočných sviatkov každý párný rok 24.12. od 10:00 hod do 15:00 hod a každý nepárny rok 24.12. od 15:00 hod do 20:00 hod, každý kalendárny rok počas vianočných prázdnin s výnimkou Silvestra od 8. dňa prázdnin 08:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 17:00 hod, každý párný rok od 31.12. od 16:00 hod. do 01.01. do 16:00 hod., počas letných prázdnin každý kalendárny rok prvý a druhý júlový týždeň od pondelka prvého júlového týždňa od 08:00 hod do nedele druhého júlového týždňa do 19:00 hod, každý kalendárny rok druhý a tretí augustový týždeň od pondelka druhého augustového týždňa od 08:00 hod do nedele tretieho augustového týždňa do 19:00 hod s tým, že počas tohto obdobia sa nebude uplatňovať bežný styk otca s maloletými deťmi počas zvyšku kalendárneho roka. Otec sa bude stretávať s deťmi každý párný rok počas jarných prázdnin od pondelka 08:00 hod do nasledujúcej nedele do 17:00 hod, každý nepárny rok počas jesenných prázdnin od prvého dňa prázdnin od 08:00 hod do posledného dňa jesenných prázdnin do 17:00 hod, každý nepárny rok veľkonočných prázdnin vždy od prvého dňa veľkonočných prázdnin od 08:00 hod do posledného dňa veľkonočných prázdnin do 17:00 hod s tým, že si ich prevezme v mieste ich bydliska a po skončení styku ich odovzdá v mieste bydliska maloletých. Súď ďalej otca zaviazal platiť výživné na F. 70 eur mesačne, na Z. O. 60 eur mesačne a na Y. 50 eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky, s účinnosťou od 01.10.2013. Zročné výživné na F. za obdobie od 01.10.2013 do 31.10.2013 v sume 42,67 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným. Zročné výživné na maloletú Z. O. za rovnaké obdobie v

sume 32,67 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným a zročné výživné na maloletú Y. v sume 22,67 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd po právnej stránke rozsudok odôvodnil § 36 ods. 1, § 62 ods. 2, § 65 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. Skutkovo tým, že návrhom na začatie konania sa matka maloletých detí domáhala ich zverenia do jej osobnej starostlivosti a určenia výživného otcovi v sume 190 eur mesačne na maloletého F., 190 eur Z. O. a 200 eur mesačne na Y.. Návrh odôvodnila tým, že otec na výživu detí žiadnym spôsobom neprispieva, deti navštevujú ZŠ v A., F. navštevuje klub vodného póla v Piešťanoch, kde platí ročný členský príspevok 150 eur, Y. navštevuje ZUŠ a deti ďalej navštevujú plavecký klub i kurz anglického jazyka, s čím sú spojené ďalšie zvýšené výdavky. Otec súhlasil so zverením maloletých do starostlivosti matky, súčasne žiadal upraviť styk s maloletými a výživné žiadal pôvodne určiť v sume 60 eur mesačne na každé z maloletých detí, následne žiadal určiť minimálne výživné. Okresný súd Piešťany vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 12P/64/2011-180 zo dňa 14.12.2012, ktorým zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletých zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi určil povinnosť platiť výživné na maloletého F. v sume 70 eur mesačne, na Z. O. v sume 70 eur a na Y. v sume 60 eur mesačne s účinnosťou od 22.09.2011. Zároveň súd rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od 22.09.2011 do 30.11.2012 na každé z maloletých detí a upravil styk otca s maloletými deťmi. Uvedený rozsudok v časti určenia výživného a úpravy styku napadol odvolaním otec, v dôsledku ktorého bol uvedený rozsudok v napadnutej časti zrušený a vrátený súdu na ďalšie konanie uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/26/2013 - 203 zo dňa 30.04.2013. V uvedenom zrušujúcom uznesení odvolací súd uložil súdu prvého stupňa prihliadnuť pri určovaní výživného na osobnú starostlivosť otca o deti počas práceneschopnosti a nezamestnanosti, potom čo otec navrhne vykonať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré potvrdia dĺžku jeho práceneschopnosti, potvrdenie skutočnosti, že jeho zdravotný stav mu neumožňoval viesť motorové vozidlo a vykonávanie fyzickej práce a potvrdenie jeho tvrdení, že sa staral o deti, prípadne o domácnosť, akým spôsobom a v akom rozsahu a úlohou súdu bude vykonať dôkazy preukazujúce hore uvedené skutočnosti. Ďalej bolo potrebné prihliadnuť na zročné výživné zaplatené otcom, doklady o zaplatení ktorého otec predložil až v podanom odvolaní. Zároveň odvolací súd uložil súdu prvého stupňa vykonať ďalšie dokazovanie ohľadom úpravy styku otca s maloletými, s tým, že je odôvodnená požiadavka otca upraviť styk od piatku do nedele, pretože víkend má v prvom rade slúžiť na regeneráciu a oddych. V zmysle vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu, tunajší vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletých, kolízneho opatrovníka ako i oboznámením sa s ďalšími listinnými dôkazmi. V priebehu konania rodičia uzavreli rodičovskú dohodu ohľadom zverenia detí matke a úpravy styku otca s maloletými tak, ako bola uvedená vo výroku rozsudku a požiadali súd o jej schválenie. Po vykonanom dokazovaní, pri určení, akou mierou sa má otec podieľať na výdavkoch na odôvodnené potreby maloletých, prihliadol súd na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca i matky, pričom zohľadnil to, že priemerný čistý mesačný príjem matky zo zamestnania za obdobie od 01/2012 do 12/2012 bol v sume 362,34 eur a za obdobie od 08/2012 do 07/2013 v sume 361,41 eur, matka zároveň poberá prídavky na deti (výška prídavku na jedno dieťa je od 01.01.2013 v sume 23,10 eur). Otec maloletých je od 01.05.2013 nezamestnaný. V období od 18.06.2012 do 30.04.2013 pracoval s priemerným čistým mesačným zárobkom 766,33 eur, je spoločníkom v spoločnosti D.. Y. & M. s.r.o., ktorá podľa daňového priznania za roky 2011 a 2012 dosiahla daňovú stratu a otec uviedol, že v súčasnosti táto spoločnosť nevykonáva žiadnu činnosť. Maloleté deti navštevujú ZŠ v A., súd zdravé, zvýšené výdavky sú spojené so športovou činnosťou, ktorej sa všetky tri deti venujú t.j. plávanie a najmladšia dcéra navštevuje aj ZUŠ. Rovnako bolo treba prihliadnuť na skutočnosť, že matka je vlastníčkou viacerých nehnuteľností na území SR, ktoré tvoria potenciálny zdroj jej príjmu. Vykonaným dokazovaním mal súd zároveň za preukázané, že otec sa podieľal na výžive maloletých počas spolužitia s matkou aj výkonom osobnej starostlivosti, čo vyplýva, z predloženého čestného prehlásenia ako i vyjadrenia materskej školy A.. Podľa predložených poštových poukážok otec za obdobie od 02/2012 do 09/2013 zaplatil na výživnom sumu celkovo 4050 eur t.j. priemerne ide o sumu 213 eur mesačne. Otec od skončenia posledného pracovného pomeru nie je zamestnaný, nie je evidovaný na žiadnom úrade a nepoberá žiadne dávky. Uvádza, že má komplikácie v súvislosti s jeho zdravotným stavom, na druhej strane však podľa vlastného vyjadrenia, každý druhý víkend a niekedy i cez pracovný týždeň cestuje do Nemecka, kde sa podľa vlastného vyjadrenia stará o svojich rodičov, platí prenájom za byt vo S. P. v sume 150 eur, do septembra 2013 platil výživné na deti vo výške od 175 eur mesačne do 200 eur mesačne, za október zaplatil výživné na deti v minimálnej výške. Vzhľadom na tieto skutočnosti ako aj s poukazom na to, že otec sa doposiaľ nezaevidoval na úrade práce ani na Slovensku ani v Nemecku, v dôsledku čoho by mohol poberať určité sociálne dávky, je súd tohto názoru, že otec si

dokáže bez pomoci štátnych sociálnych dávok obstarat' finančné prostriedky, ktoré mu umožňujú platiť výživné vo výške ako je určená vo výroku tohto rozsudku t.j. na maloletého F. v sume 70 eur mesačne, na maloletú Z. O. v sume 60 eur mesačne a na maloletú Y. v sume 50 eur mesačne. Pri určení výšky výživného súd prihliadol aj na skutočnosť, že matka je vlastníčkou vyššie špecifikovaných nehnuteľností v SR, z ktorých dve nevyužíva na svoje bývanie resp. bývanie maloletých a tvoria tak potenciálny zdroj jej príjmu. Určenú výšku výživného tak s poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie súd považuje za primeranú majetkovým pomerom, zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca ako aj odôvodneným potrebám maloletých. Nakoľko do septembra 2013 otec platil výživné na deti v sume od 175 eur do 200 eur mesačne, súd mu týmto rozsudkom uložil povinnosť platiť výživné na maloletých až od 01.10.2013. Otec za október 2013 zaplatil výživné na všetky 3 deti spolu vo výške 82 eur, ku ktorému uviedol, že zaplatil na deti výživné v minimálnej výške. Z uvedeného teda na 1 dieťa predstavuje výška výživného (za 10/2013) sumu 27,33 eur. V dôsledku toho vznikol otcovi za obdobie od 01.10.2013 do 31.10.2013 dlh na zročnom výživnom na mal. F. v sume 42,67 eur, (t.j. 70 eur - 27,33 eur), na Z. O. sume 32,67 eur (t.j. 60 eur - 27,33 eur) a na Y. v sume 22,67 eur (t.j. 50 eur - 27,33 eur). Uvedené sumy zročného výživného súd povolil v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. otcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne na každého z maloletých spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie otec maloletých detí prostredníctvom právnej zástupkyne v časti určenia výživného a v časti určenia zročného výživného na maloleté deti. Podľa názoru otca súd neprihliadol na podstatnú zmenu jeho pomerov od posledného rozhodovania súdu v predmetnej veci, kde zamestnávateľ skončil pracovný pomer s otcom ako zamestnancom ku dňu 30.04.2013 a to výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, nakoľko sa stal nadbytočným, z dôvodu organizačnej zmeny. Z vedeného vyplýva, že k ukončeniu pracovného pomeru neprišlo zavineným konaním otca, ale z objektívnych dôvodov na strane zamestnávateľa. Počas trvania tohto pracovného pomeru otec rešpektujúc rozhodnutie súdu, platil výživné vo výške určenej rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 14.12.2012, nakoľko sa jednalo o rozhodnutie súdu, ktoré je predbežne vykonateľné, teda lehota na plnenie plynula od jeho doručenia, pričom odporca v čase rozhodovania súdu bol zamestnaný s priemerným čistým mesačným zárobkom vo výške 672,82 eura. Takto určené výživné platil až do času zrušenia tohto rozhodnutia v napadnutej časti uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.04.2013 ktoré bolo doručené právnenému zástupcovi otca dňa 14.08.2013. Keďže otec je od 01.05.2013 nezamestnaný, v čase po skončení pracovného pomeru až do doručenia rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, kedy otec nemal už žiadny príjem, čerpal už len zo svojich vytvorených finančných rezerv, kde po ich vyčerpaní sa následne ocitol vo finančnej núdzi, v ktorej sa nachádza dodnes. Po skončení vyššie uvedeného pracovného pomeru odporcovi nevznikol nárok na dávku v nezamestnanosti zo sociálneho poistenia, keďže nespĺňa zákonné podmienky na poskytnutie tejto dávky, kde zároveň nemôže byť ani evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nakoľko je stále spoločníkom spoločnosti D.Y. & M. s.r.o., ktorá síce za posledné roky nevykonáva žiadnu aktívnu činnosť a vykazuje stratu, ale otec plánuje po zlepšení jeho zdravotného stavu sa venovať ešte podnikaniu, ak mu to budú možnosti dovoľovať. Odporca, ako občan Spolkovej republiky Nemecko nemá nárok ani na dávku v hmotnej núdzi podľa zákona o pomoci v hmotnej núdzi, nakoľko nespĺňa zákonné podmienky na poskytnutie tejto dávky. Takisto odporca nemá nárok na žiadnu dávku v nezamestnanosti ani v Nemecku, pretože tam dlhodobo nežil, a teda neplatil si tam ani žiadne poistenie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, kedy na strane otca došlo k podstatnej zmene pomerov od posledného rozhodovania súdu, nie je schopný platiť výživné na maloleté deti vo výške určenej napadnutým rozhodnutím súdu, a navyše to jeho pomery ani nedovoľujú, nakoľko toho času je odkázaný len na pomoc svojich rodičov. Odporca má zároveň v súčasnej dobe obmedzené možnosti pokiaľ ide o výber zamestnania, nakoľko jeho zdravotný stav, ako to vyplýva zo správy ortopedického oddelenia nemocnice v Piešťanoch zo dňa 21.10.2013 bol 2 krát operovaný a jeho pracovné zaradenie musí rešpektovať jeho zdravotný stav, kde do úvahy prichádza sedavé zamestnanie. Napriek svojmu nepriaznivému zdravotnému stavu si otec aktívne hľadá zamestnanie adekvátne jeho zdravotnému stavu, čo aj v konaní preukázal. Odporca má absolvovať ešte jednu operáciu, ktorej termín nie odporcovi v súčasnosti známy, nakoľko z sa musí najprv jeho zdravotný stav stabilizovať, aby mohol podstúpiť ďalšiu operáciu. Navyše odporca sa toho času stará i o svojich rodičov, žijúcich v Nemecku, ktorí majú nepriaznivý zdravotný stav, ako to vyplýva z predložených lekárskeho práv, kde ako jedinú dieťa jeho povinnosťou poskytovať svojim rodičom pomoc v starobe a chorobe, pričom ich navštevuje

každý druhý víkend, niekedy aj cez týždeň. O priznanie príspevku na opatrovanie rodičov doposiaľ nepožiadala, nakoľko by opatrovanie musel vykonávať každý deň, čo by mu bránilo v stretávaní sa so svojimi deťmi na Slovensku. Súd pri určovaní výšky výživného neprihliadol ani na nemajetnosť odporcu, ktorý nevláda žiadne nehnuteľnosti ani žiadne hodnotné hnutelné veci. Býva v prenajatom byte, pričom výška nájomného je v minimálnej výške v akej sa mu byt podarilo zabezpečiť, platí za neho 150 eur mesačne, aby mal vytvorené bytové podmienky za účelom stretávania sa so svojimi deťmi. Matka maloletých detí pritom vlastní viaceré nehnuteľnosti, ako štvorizbový byt v katastrálnom území A. kde je výlučnou vlastníčkou, rovnako starší rodinný dom vrátane pozemkov nachádzajúcich sa v k. ú. O. okres Komárno, pozemok v k.ú. N.. Zároveň je podielovou spoluvlastníčkou ďalšieho bytu, ktorý sa nachádza v A.. Matka svoje tvrdenia o údajnom pokuse predať nehnuteľnosti, ktoré nevyužíva na bývanie, prípadne o prenájme nejakým spôsobom v konaní nepreukázala. Pokiaľ ide o tvrdenia matky, že otec kupuje darčeky deťom, išlo o darčeky ktoré otec kúpil svojím deťom v čase, keď bol ešte zamestnaný, išlo konkrétne o mobilný telefón pre dcéru, aby bol s deťmi v dennom kontakte a tenisky pre druhú dcéru, nakoľko dcéra v daždivom počasí mávala často mokré nohy, čo neprospievalo jej zdravotnému stavu. Pokiaľ ide o výšku príjmu matky, tak odporca má pochybnosti o tejto výške, nakoľko matka vedie nákladný spôsob života, keď s deťmi trávi voľný čas na rôznych výletoch a divadelných predstaveniach, ako to vyplýva z jej výpovede, kde používa osobné motorové vozidlo. Zároveň pochybnosti o uvedenej výške jej príjmu vyplývajú aj zo skutočností, kde matka podľa jej vyjadrení je šéfkou kancelárie v A., pričom pracovná doba je od 8.00 hod. do 17.00 hod. a v tejto výške sú údajne zahrnuté aj prémie za krúžky anglického jazyka, ktorý vedie. Matka má pritom dobrý zdravotný stav je v produktívnom veku, má ukončenú strednú odbornú školu s maturitou a ovláda aktívne anglický i nemecký jazyk, pasívne ruský jazyk pričom sa nenachádza v hmotnej núdzi, takisto nie odkázaná ani na pomoc svojej rodiny ako sa sama vyjadrila a jej finančná situácia sa od posledného rozhodovania súdu ani nezmenila. Vzhľadom na vyššie uvedené odporca zastáva názor, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho posúdenia veci preto odporca navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 24. 10.2013 v časti určenia výšky výživného a v časti určenia zročného výživného zmenil tak, že otec je povinný platiť výživné na maloletého F. na maloletú s Z. O. ako aj na maloletú Y. vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené, neplnoleté dieťa, určenej podľa osobitného zákona, vždy do 15. dňa v mesiaci, vopred k rukám matky, počnúc od 01.10.2013.

K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník. Vo vyjadrení uviedol, že vzhľadom na potreby detí navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Matka maloletých detí sa k odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po tom, čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§§ 201 a 204 O.s.p.), preskúmal vec nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), pretože sa jedná o vec, ktorú možno začať i bez návrhu, bez nariadenia pojednávania, postupom podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. zverejnil termín vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., pretože po preskúmaní zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 cit. zák. pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa riadne zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok na zníženie výživného a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže vyhovieť odvolateľovi.

Prvostupňový súd po zrušení rozsudku zo dňa 14.12.2012, č. k. 12P/64/2011-180 odvolacím súdom (uznesením zo dňa 30.04.2013, 23CoP/26/2013) doplnil dokazovanie zamerané na úpravu rozsahu styku detí s otcom a na určenie výšky výživného. Počas konania pred súdom prvého stupňa došlo medzi rodičmi k dohode o úprave styku (rozsahu času stráveného otca s deťmi), súd po vykonanom dokazovaní rozhodoval už len o výške výživného a zročného výživného, voči ktorému výroku rozsudku súdu sa otec odvolal, preto sa odvolací súd zameril na posúdenie správnosti určenej výšky výživného na maloleté deti súdom prvého stupňa. Súd otca zaviazal platiť výživné na F. 70 eur mesačne, na Z. O. 60 eur mesačne a na Y. 50 eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky, s účinnosťou od 01.10.2013.

Otec maloletých detí v odvolaní poukazoval predovšetkým na to, že jeho pomery sa podstatne zmenili, od 01.05.2013 je nezamestnaný (dostal výpoveď z dôvodu nadbytočnosti), po skončení pracovného pomeru otcovi nevznikol nárok na dávku v nezamestnanosti zo sociálneho poistenia, keďže nespĺňa zákonné podmienky na poskytnutie tejto dávky, nemôže byť ani evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nakoľko je stále spoločníkom spoločnosti D..Y. & M. s.r.o., ktorá síce za posledné roky nevykonáva žiadnu aktívnu činnosť a vykazuje stratu, ale otec plánuje po zlepšení jeho zdravotného stavu sa venovať ešte podnikaniu, ak mu to budú možnosti dovoľovať. Odporca, ako občan Spolkovej republiky Nemecko nemá nárok ani na dávku v hmotnej núdzi podľa zákona o pomoci v hmotnej núdzi, nakoľko nespĺňa zákonné podmienky na poskytnutie tejto dávky. Takisto odporca nemá nárok na žiadnu dávku v nezamestnanosti ani v Nemecku, pretože tam dlhodobo nežil, a teda neplatil si tam ani žiadne poistenie. Vytýkal súdu, že pri rozhodovaní neprihliadol na nemajetnosť otca a poukazoval na to, že matka vlastní viaceré nehnuteľnosti, je majetná a vedie nákladný spôsob života.

V súvislosti s uvedenými namietanými skutočnosťami otca v odvolaní je potrebné uviesť, že odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne podľa okolností každého jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a rozsahu jeho prípravy na budúce povolanie a ďalších okolností. Výživné pre dieťa nemá slúžiť len na uspokojovanie všetkých jeho najzákladnejších hmotných potrieb (jedlo, bývanie, ošatenie, obuv) ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, prípravu na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby a pod.). Za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. Vykonaným dokazovaním súdom prvého stupňa bolo preukázané, že všetky tri maloleté deti majú okrem bežných potrieb (bývanie, jedlo, ošatenie, obuv) zvýšené výdavky v súvislosti s návštevou plaveckých kurzov, a najmladšia Y. navštevuje aj základnú umeleckú školu. Ak súd otca zaviazal na platenie výživného štrnásť, trinásť a deväť ročného dieťaťa vo výške 70,60 a 50 eur (spolu 180 eur), na jeden deň prípadne v priemere na dieťa suma 2 eurá (180 : 30 : 3). Z takejto sumy matka detí nebude schopná zabezpečiť ani tie najzákladnejšie potreby detí (bývanie, strava, oblečenie) a už vôbec nie ďalšie potreby detí (škola, iné vzdelávanie, prípravu na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby, prípadne tvorbu úspor). Matka sa preto bude musieť podieľať na starostlivosti o deti podstatne vyššou sumou ako ich otec, ak bude chcieť deťom zabezpečiť všetky ich potreby. Súd prvého stupňa teda zohľadnil pri rozhodovaní o výživnom majetkové pomery matky a prihliadol ku skutočnosti, že je vlastníčkou viacerých nehnuteľností. Je všeobecne známou skutočnosťou, koľko stojí bývanie, strava, oblečenie, školské pomôcky a pod. a ak bude matka na deti vynakladať dvojnásobok

toho, čo otec, zabezpečí deťom len tie najnevyhnutnejšie potreby. Ak teda budú chcieť deti naďalej športovať, vzdelávať sa, navštevovať krúžky, matka bude musieť vynaložiť viac ako dvojnásobnú sumu zodpovedajúcu výživnému poskytovanému otcom.

Otec detí tvrdí, že je bez príjmu, na živobytie mu požičiavajú rodičia, vo výpovedi uviedol, že za rodičmi, o ktorých sa ako jediný syn stará, chodíva do Nemecka každý druhý víkend a niekedy aj v týždni. Otec si prenajíma rodinný dom, aby mohol tráviť so svojimi deťmi čas, za užívanie ktorého platí 150 eur mesačne. Podľa názoru odvolacieho súdu ak vie otec financovať cesty za rodičmi do Nemecka, zabezpečovať svoje potreby, musí sa vedieť postarať aj o svoje tri maloleté deti. Výživné na maloleté deti má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Ako dôvod pre ktorý otec nepoberá podporu v nezamestnanosti otec detí uviedol, že ju poberať nemôže, lebo je spoločníkom spoločnosti D. Y. & M. s.r.o. Na jednej strane otec tvrdí, že spoločnosť je nečinná, vykazuje stratu, na druhej strane otec plánuje po zlepšení zdravotného stavu podnikáť. Z daňových priznaní spoločnosti je zrejmé, že spoločnosť má majetok, vykazuje záväzky, nevyfakturované dodávky, sú vyplnené aj ďalšie položky súvahy, ktorá je súčasťou dňového priznania. Podľa názoru odvolacieho súdu otec jednoznačne nepreukázal, že skutočne nepodniká, pretože ak by bolo pravdivé tvrdenie otca, že spoločnosť je nečinná, vznikla by jej nulová daňová povinnosť a nevykazovala by stratu. Tiež je nelogické, že otec nemieni nečinnú spoločnosť vymazať z obchodného registra najmä s prihliadnutím ku skutočnosti, že kvôli jej existencii nemôže poberať podporu v nezamestnanosti ale naopak, plánuje po zlepšení zdravotného stavu pokračovať v podnikaní. V danom prípade momentálnu nezamestnanosť otca s prihliadnutím k všetkým uvedeným okolnostiam daného prípadu je potrebné považovať nezamestnanosť otca za dočasnú, krátkodobú, ktorá nemôže mať vplyv na to, aby platil výživné v tak neprímerane nízkej sume, ako to otec navrhuje.

Odvolací súd preto vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti s použitím § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté s poukazom na ust. § 224 ods. 1 za použitia ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Tento rozsudok bolo prijatý v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.